

[Gillstrup]

de 200.000–300.000, som vandrer hen på bi-standskontoret og hæver til deres forsørgelse; præcis den samme interesse har alle de, der sidder overflødig rundt omkring på vore læreanstalter til nytteløse og samfundsskadelige luksusuddannelser og tilbringer deres tid med det, hvad enten de er elever eller lærere; præcis den samme interesse har alle de, der takket være regeringens totale mangel på regelsanering skal til at lave goldt administrativt, unyttigt bureaukratisk arbejde rundt omkring, hvad enten de sidder i den offentlige sektor, eller de udfører slavearbejde i den private sektor i anledning af det, der foregår.

Her har vi det antal arbejdsløse, som vi meget gerne skulle have over i nyttigt arbejde. Så kan vi vist også godt fastslå, at hvis man gik ud på danske arbejdspladser for at se, hvor de mennesker er, som man siger skulle være beskæftiget, måtte man konstatere, at en hel del er på luksuskurser og andre på bekvemmelighedstjenesterejser, eller hvad det nu hedder. Nogle sidder bare og drikker kaffe eller polerer negle. Vi har i hvert fald noget i retning af et syvcifret antal mennesker, vi skal skaffe arbejde til. Men det er mægtig let at skaffe arbejde til et syvcifret antal mennesker her i Danmark. Hr. Preben Møller Hansen har i sin dagsorden påpeget et væld af steder, hvor der er brug for, at arbejdet skal udføres. Hr. Jørgen Estrup kom med endnu mere omfattende eksempler, da han fremhævede problemerne med vor betalingsbalance. Vi skal bruge måske 80 milliarder arbejdstimer for at tilbagebetale den gæld, som dette Folketing har prakket os på til udlandet. Derfor er det uhyre let at finde arbejde til millioner af mennesker her i landet med meget kort varsel. Der er ingen grund til at være så beskeden som arbejdsministeren, der tror, at det ikke var noget, man kunne finde en hurtig løsning på. Man kunne have nået 10 gange i de 6 år, hvor denne regering har siddet, at skaffe en million arbejdspladser eller mere på nuværende tidspunkt til de formål, som jeg har nævnt, og hvor der altså virkelig er arbejdskraft til at få disse opgaver udført.

Når det ikke er sket, skyldes det én eneste ting, nemlig at Folketinget i nu snart 14½ år har vendt det døve øre til de præcise forslag, som Fremskridtspartiet konstant har stillet om, hvordan man vil fjerne arbejdsløsheden. Hvis bare man dog kunne lytte til den gode læge, så

kunne patienten også meget hurtigt blive helbredt. I stedet svælger man i disse fjolledede myter, som udspreddes fra medier, fra læreanstalter og fra de andre partiers side om, at det er noget, som organisationerne på arbejdsmarkedet skal tilrettelægge løn- og arbejdsforhold for, og at det kun er en bestemt sum af arbejde, der skal fordeles – hvad jeg allerede har dementeret – og hvad der nu ellers kommer af besynderlige påstande, som de danske beskæftigelsesdebatte simpelt hen er druknet i.

Hvis man nu bare kunne give mikrofonplads i Danmarks Radio til at bruge én eneste sætning igen og igen. Det er: Arbejdsløshed er identisk med, at lønomkostningerne er for høje. Punktum. Det er helt og aldeles oplagt, at hvis man har tilstrækkelig lave lønomkostninger, kan man beskæftige milliarder af mennesker. Har man tilstrækkelig høje lønomkostninger, kan man beskæftige nul mennesker. Det er simpelt hen sådan, tingene hænger sammen. Den eneste måde, vi kan få fuld beskæftigelse på, er ved at nedsætte omkostningerne. Fuld beskæftigelse er ikke helt det, hr. Arne Melchior definerede. Fuld beskæftigelse er formentlig noget, der hedder 30.000 arbejdsløse. Der vil selvfølgelig altid være nogle på vej fra det ene arbejde til det andet og på vej fra uddannelse, og hvad der nu ellers kan være, til arbejde. Men altså 30.000 arbejdsløse i stedet for en million arbejdsløse vil vi kunne opnå ved at gennemføre synspunktet om en tilstrækkelig stor omkostningsnedsættelse. Det er der kun én eneste der kan foretage: Folketinget. Og regeringen skal ikke ligge på maven, som den gør det i sine trepartsforhandlinger andre steder, for LO og DA og lign. For det er ikke LO og DA, der skal afskaffe arbejdsløsheden og klare de problemer, vi har i Danmark, det er Folketinget. At vi har arbejdsløshed, skyldes udelukkende Folketingets fejhed og uduelighed, og vi kan kun få arbejdsløsheden afskaffet ved, at Folketinget tager magten i stedet for bare at lefle for dem, der giver tilskud til de store partier.

Midlet til at gennemføre en socialt hensigtsmæssig måde at nedsætte lønomkostningerne på er at nedsætte indkomstskatten, skatten på arbejde. Det er helt fjollet – når man har for megen arbejdskraft i landet og for lidt arbejde, at man straffer arbejde ved at lægge skat på det. Den måde, man gør det socialt mest rimeligt på, er ved først og fremmest at bruge de midler,